

РАТНИКЪ

Ив. Ев. Гешевъ

София

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всѣка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣст-
ника, се адресира:

Ред. в. „РАТНИКЪ“

Свищовъ.

Стопанинъ: Ат. Н. Данковъ

За обявления се плаща: на I-та страни-
ца по 10 ст. на дума, на II-та — 5 ст., на
III-та — 4 ст., на IV-та — 3 ст., или двой-
но на квадратенъ сантиметръ за заето-
то пространство.

Всичко въ предплатата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Преса за изтискване гроздова пращина

се намира въ домътъ на г. Рашо
Пеневъ.

Желающитѣ могатъ всѣки денъ да
насятъ и истискватъ пращини срѣ-
щу 1 левъза пращина отъ единъ пос-
тавъ грозде 1—3.

ЗОРКА П. ЕМЧЕВА.

Обявява на интересующитѣ че
изработва на плетачната си маши-
на вълнени и памучни чорапи

съ 10 ст. по ефтеню.

1—3

Слѣдъ маневритѣ.

Миналия брой отбѣлѣзахме за
свършването на маневритѣ и завър-
шването на нашия, 33-й пех. Сви-
щов. полкъ, като казахме това, кое-
то научихме, че въ тѣзи годишнитѣ
маневри българския войникъ се е
показалъ доста бодъръ и издърж-
ливъ, че запаснитѣ войници сж доб-
казали какво при случай на война,
напълно ще могатъ да оправдаятъ
надеждитѣ, които отечество Бълга-
рия възлага на тѣхъ. Сжщо и за-
паснитѣ офицери доказали, че тѣ,
въ случай на война, ще бждатъ до-
ри началници въ войската. Това
наше казване се основаваше на сж-
бранитѣ ни сведения отъ запасни
офицери и войници.

На 13 того се разпржсна въ гра-
дътъ едно извѣстие съ което се ка-
няхъ запаснитѣ войници отъ нѣ-
кои инициатори, да се съберътъ на
14 того вечерта, въ салона на
градската градина, на другарска
срѣща. Заинтересувахме се да уз-
наемъ цѣльта и резултата на тая
другарска срѣща и за съжаление
узнахме, че както цѣльта, така и
резолтата, сж биле излишни, даже
нежелателни.

На тая другарска срѣща се е
говорило съ твърдѣ не цензурни
думи, по адресъ на нѣкои висши

въ градътъ ни офицери, които не
би трѣбвало да излизатъ отъ уста-
та на единъ запасенъ войникъ, кой-
то разбира значението на едни ма-
неври, съ които се прѣследва цѣль-
та да се изпита силата и способно-
стта на българската армия.

Прѣдложени биле на разисква-
не въ другарската срѣща въпро-
ситѣ: поведението на началството
прѣзъ врѣме на маневритѣ, храната
на войницитѣ, обувкитѣ на сжщитѣ
и др.

Споредъ насъ, преди всичко, не
е тоя пътътъ по който трѣбва да
ставатъ критикитѣ и не сж тия
лица, които трѣбва да ги правятъ,
ако разбира се, има защо да се
правятъ.

Сѣбрани 25 — 30 души запасни
войници. Откриватъ другарска срѣ-
ща съ пѣсни при два бутоя бира
и съ чаши въ ржка, а слѣдъ туй
критика и осжждения на военитѣ!
Това е споредъ насъ една дѣтин-
щина, за да не кажемъ нѣщо по
вече, което съ нищо не може да
бжде оправдана, освѣнъ съ едно
съжеление.

Трѣбва да забѣлѣжимъ че мно-
зина отъ събравшитѣ не сж удо-
брявали тая дѣтинщина, което се
е доказало когато са се разисква-
ли въпроситѣ за военоначалницитѣ,
за хлѣба, за царвулитѣ и пр.
Тѣй напримеръ, когато са се о-
сжждали военоначалницитѣ и се е
казвало, че началницитѣ биле лоши
и пр., мнозина сж отговаряли „не
е вѣрно“ „нашия ротенъ беше мно-
го добъръ“.

Когато се е правилъ сравнение
между обувката „ботушъ“ и „цар-
вулъ“, и на въпроса че царвуля
не билъ удобенъ за походъ, са се
чували гласове „не е вѣрно“ цар-
вуля е по удобенъ за походъ и пр.
Нѣкой даже се мѣчили да доказ-
ватъ че царвуля е по удобенъ за
походъ, даже и въ дъждовно врѣме.

И дѣйствително, до колкото мо-
жахме да научимъ, отъ лица ком-
петентнитѣ случая, доказва се, че
било за походъ, било за въ кално

врѣме, царвулятъ билъ за предпо-
читание отъ ботушътъ, тѣй
како въ кално врѣме при из-
мокренъ царвуль и навуца, може
да се подсуши кракътъ съ сухи
навуца или подложки на навуцата,
тогасъ когато, при мокъръ ботушъ
не само че не може да се подсуши
защото самия ботушъ е мокъръ но
даже не може да се сабуе и са-
мия ботушъ и въ такива случаи,
когато ботуша е протекълъ и пѣ-
ленъ съ вода, като не може да се
сабуе, са е виждало нужда да се
разрѣзва и лишава войника отъ
обувка.

Колкото се отнася за критикитѣ,
че прѣзъ врѣме на походъ по тия
маневри, се давало по малко слама
за постелки и войницитѣ спели по
земята, тоже и неосноваоелно, прѣдъ
обстоятелството, че главнитѣ манев-
ри се правятъ именно за опитване
издържливостта на войника.

Ами въ врѣме на война, ще ис-
катъ ли тия г-да постелка? Нали
главнитѣ маневри сж цѣля война.

Но, питаме ния, кои сж тия кри-
тики? Отговора е ясенъ. Тѣ сж отъ
цѣлия свищовски полкъ 10—12 ду-
ши запасни войници, служили само
по 2 мѣсеца, като учители, или
освобождавани по други причини.

Другарската срѣща слѣдователно
не е дала никакъвъ другъ резул-
татъ, освенъ едно самоизоблечение
за което заслужаватъ само автори-
тѣ му, нѣ не и Свищовския полкъ.

Прѣзъ врѣме на срѣщата, нѣкои
отъ събравшитѣ се, са критику-
вали полковия командиръ г-нъ пол-
ковникъ Златановъ. Ний не иска-
ме да се явяваме защитници на г.
Златанова, нито пъкъ да оборваме
безоснователнитѣ критики, но дър-
жимъ да заявимъ че г-нъ полков-
никъ Златановъ е единъ отъ най-
дѣятелнитѣ и ревностенъ къмъ служ-
бата командиръ, а съ поведението
сп е заслужилъ обичта на Свищов-
чани.

На край на срещата се завърза-
ла една саморазправа измежду за-
паснитѣ и са си разотпили като
попарени.

ДНЕВНИ

Лични.

Г-нъ Груевъ, свищовски зетъ,
нашъ добъръ приятелъ, е дошълъ
въ градътъ ни за да вземе семѣй-
ството си. Той ще прѣкара нѣкол-
ко дни на гости въ баджанака си,
г-нъ Апостолъ Теодоровъ.

*

Г-нъ капитанъ Ас. Мурдаровъ,
нашъ съгражданинъ, е дошелъ за
нѣколко дни на гости при свойтѣ.

Градско общинския изборъ.

Избора за градско-общински съ-
вѣтници е утвърденъ. Снощи стана
преизбирането на кметъ и помощ-
никъ и се избрали за кметъ г-нъ
Апостолъ Линковъ и за помощникъ
г-нъ Н. Константиновъ.

Гроздобера.

Както бѣхме съобщили миналия
брой, гроздобера тая година започ-
на на 14 того, срѣда (Кръстовденъ).

Прѣди гроздобера се мѣлвеше че
тѣзи година гроздето било дребно,
сухо, малко и пр. обаче сега се
виде, че като тѣзи годишното гроз-
де, отдавна години свищовчани не
сж имали. Благодарение на хуба-
вото до сега врѣме, както и сега
прѣзъ гроздобера, отъ всѣкъдѣ се
чуватъ отзиви че гроздето е въ и-
зобилие, зрѣло и доста сладко, отъ
което слѣдва че ще има и хубаво
вино.

Сжщо и въ селата гроздето било
въ изобилие, доказателство на ко-
ето е, че мнозина селяни купуватъ
отъ града нови и стари бѣчви, ко-
ито носятъ по селата за да пребе-
ратъ гроздовия сокъ.

Тая година захърта и бжзето
нѣма да сторятъ пари.

Заслужено повишение.

Научаваме се, че бившия тукъ
управителъ на митницата, и на по-
слѣдтъкъ такъвъ въ Софийската ми-
ница, г-нъ Р. Каракашевъ, е по-
вишенъ и назначенъ за финансовъ
инспектеръ.

Поздравяваме г. Каракашева съ

съ заслуженото му повишение.

Изъ Сомовитската митница.

Съобщаватъ ни че управителя на сомовитската митница, г-нъ Ив. Т. Саржбеевъ, наши съгражданинъ, билъ прѣместенъ за оценителъ на Силистренската митница съ същото съдържание.

Обаче, казва допистника, че г. Саржбеевъ нѣмалъ да замине за г. Силистра, тъй като морално, той счита за понижение новата длъжностъ, отъ друга страна, той е билъ по неклоненъ да почне първата си професия, комисионеръ-експедиторъ ако не бжде оставенъ на сжщата длъжностъ.

До колкото нии знаемъ, г. Саржбеевъ е билъ единъ добъръ служителъ и съ добра опитностъ и акуратностъ е изпълнявалъ длъжността управителъ на сомовитската митница, та незаслужено го мѣстятъ отъ тая длъжностъ.

Г-нъ Саржбеевъ билъ направилъ постѣпка за оставянето му на досегашната му длъжностъ, и за интереса на службата, добръ ще бжде, ако се отмени премѣстването.

Измерванието на р. Дунавъ

Тия дни е пристигналъ въ градътъ ни, инженера, г. Горанъ Минчевъ съ една бригада отъ 12 души и кондукторъ, който е правилъ измервание на политонътъ трасиранъ покрайбрежието на р. Дунавъ. Изучването е било почнато отъ Тимокъ (сръбската граница) и свършено до г. Силистра (Добруджа). Сега г. Г. Минчевъ се завръща отъ къмъ Силистра и ще започне поставенето на километрически стълбове по цѣлата Дунавска дължина които ще бждатъ 463 килом. стълбове поставени покрай Дунава отъ Българската страна. Слѣдъ това ще започне по сжщата дължина да извършва навилацията на брѣга.

Цѣлата дължина на Дунава ще бжде разделѣна на технически секции, съ нужното число технически персоналъ, на който ще бжде възложено детайленото снимане на р. Дунавъ.

Единъ отъ тѣзи участъци ще има седалището си въ г. Свищовъ.

Уволненъ учителъ.

Съ телеграфическа заповѣдь отъ управляющия министерството на Търговията и Земледѣлието, г-нъ Петкова, се уволнява учителя при тукашната Търговска Гимназия, г. Златанъ Драгановъ. Въ сжщата телеграма г. Петковъ моли дирекцията на Търговската Гимназия, да съобщи на г. Драганова да подаде заявление до Министерството на Народното Просвѣщение, за да бжде назначенъ учителъ въ дѣвическото V класно училище.

Съ друга заповѣдь отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието, подписана тоже отъ г. Петкова, назначава се за П-стенъ учителъ въ Търговската Гимназия учителя отъ V класното дѣвическо училище, г. Антонъ Байраковъ.

Съ уволнението на г. Драганова оставатъ свободни седмично 18—20 математически прѣдмети. Съ назначението на г. Байракова въ Търг. Гимназия, въ дѣвическото училище оставатъ пакъ около 20 часа седмично прѣдметитъ история и география, слѣдователно нито половинъ частъ отъ прѣдметитъ на г. Драганова ще могатъ да се заематъ отъ г. Байракова, понеже той е историкъ.

Сжщото може да се каже и за г. Драганова, когото ако назначатъ въ V кл. дѣвическо училище за учитѣль, не ще може да земе освободенитъ прѣдмети отъ г. Байракова—история, география и пр. Тогава, пита се, какъвъ интересъ е ималъ г. Петковъ да прави това противозаконо уволнение и назначение?

Мнозина казватъ че това е станало защото г. Байраковъ билъ бѣлджзень зетъ на г. Паяковъ и като такъвъ, трѣбвало е единъ 18 годишенъ указенъ учителъ да се уволни, съ заповѣдь за да се назначи г. Байраковъ.

Жребето е било паднало найнапредъ за уволнението на г. Търничковъ, обаче щастieto му се усмихнао въ връда на г. Драганова.

Учителството, пъкъ и мнозинство граждани, намиратъ че прямия виновникъ на това уволнение е г. Байраковъ, които, възползуванъ отъ роднинството си съ г. Паяковъ, е посегналъ на длъжността на, инѣкъ добрия му приятелъ, г. Драганова.

ПО ЕДНА ВЪ БРОЙ

Гатанки и Отговори.

Единъ цѣтникъ пѣтува непрестанно денъ и нощъ; той въ годината безчислено множество пѣти обикаля сжщия пѣтъ. За него нѣма спок йствие: влезели въ кжщата си прѣзъ едната врата, длъженъ е отъ другата веднага да излезе. Вий всички сте го виждали — дрехата му е червена; той се спира само прѣдъ смъртъта.

ИЗЪ ДРУГИТЪ ВѢСТНИЦИ

Ще има ли заемъ?

Парѣжкия дипломатически агентъ г. Золотовичъ е заявилъ на в. *Journal des Debats*, че сега се изучава въпроса за конвертирането на до сегашнитъ 6% заеми, но може да се продължи изучаването. При все това министритъ тичатъ къмъ париждъ да засвидѣтелствуватъ своите и на бѣлгарския народъ симпатии. Генералъ майоръ Савовъ, уморенъ отъ маневритъ, трѣгналъ да се разходи по Европа. Но понеже трѣбва да се усилятъ политическитъ връзки, за които настояваше Д. Петковъ прѣдъ в. *Temps*, то ще се отбие и въ Париждъ. Говори се че и Рачо Петровъ ще придружи князътъ до Париждъ. И той не билъ още изучилъ въпросътъ за конверсията. Министритъ на Негово Царско Височество отъ любовъ къмъ Франция посѣтиха столицата й по еднѣжъ и по два пѣти. (Рачо Петровъ и Д. Петковъ като главни заложници на бѣлгарскитъ държавни доходи по два пѣти). Твърдѣ е възможно, че тѣ отиватъ тамъ само да даватъ свѣдѣния за плодородието на България—разбира се, че такива важ-

ни свѣдѣния не могатъ да се даватъ само отъ едно лице и чрѣзъ писмо; трѣбва лична срѣща и лични обяснения. Но лошитъ езици твърдятъ, че ще има заемъ и свързватъ честитъ ходения въ Париждъ съ тоя въпросъ. Париждъ и безъ заемъ е хубавъ, особено когато държавата плаща по 200—300 лева на денъ освѣтъ пжтнитъ, но все пакъ има хора въ София, които настояватъ да казватъ, че задачата на *неизбѣжнитъ фазани* не е още свършена. Ще направятъ още единъ заемъ, ще заложатъ още нѣколко прихода. Това е *неизбѣжно*, както е *неизбѣжна* и фазата, и *фазанитъ*.

в „Миръ“

Менска хроника

За японскитъ жени.

Въ *«Revue de Paris»* сж помѣстени бѣлѣжки отъ японца Нозми Тамура, който е дълго живѣялъ въ Америка, за японскитъ жени.

На западъ, —мѣжду другото пишеш Тамура,—е прието да се женятъ по рано и тамъ рѣдки сж браковетъ не по любовъ У насъ пъкъ нѣма да срѣщнете подобно нѣщо. При всъживане въ бракъ сж загрижани само за подобрѣние на расата, или ако искате, породата. Младиятъ човѣкъ не самъ си избира невестата, а тази работа порѣчва на своя баща и напълно му се доверява. Той не е виждалъ по-рано своята бждаща жена. Слѣдъ омжването японката мѣнява костюма си. Отъ нея искатъ почитание по отношениис родителитъ на своя мжжъ. Тя трѣбва много да работи, да бжде прѣдана слугиня на мжжа: тя не може да отговаря на въпроси, защото се счита за ниспа тваръ и „нечиста като козелъ“. Тя трѣбва да търпи бѣзъ оплакване като държанка. Но отъ деня, кога роди синъ, нейния животъ се подобрява, защото е изпълнила своето прѣдназначение. Истинно пъкъ тя става щастлива само тогава, когато стане тѣща и може да изпита на невестата дълго затаената злоба.

Въ сжщата статия Ноами Таму-

ПОДЛИСТНИКЪ

Чобѣрка маймуна

Отъ D-r Märzroth

прѣводъ отъ нѣмски.

Директора на зоологическия музей стоеше въ своята необикновено голѣма работна стая, която бѣше повече зала, отъ колкото стая. Една отъ стѣнитъ бѣше прѣпѣлнена почти до тавана съ книги; на другата стѣна се жбѣха ребрата и черепитъ на различни малки и голѣми животни; между и около прозорцитъ имаше чуждестранни растения; на дѣното на залата се виждаха всѣвъзможни гимнастически уреди, които D-r Nebeling, жилецътъ въ този локалъ, понеже бѣше страстенъ гимнастикъ, събираше по двѣ причини: 1) по здравословни съображения и 2) отъ научно влѣчение, защото той бѣше привърженикъ на учението, че човѣкъ произхожда отъ маймуната и искаше чрѣзъ гимнастиката да докаже това. Неговата всички работа

и мисълъ бѣше устрѣмена въ това, да намери връзката между маймуната и човѣка. Безъ съмнѣние за D-r Nebeling сжществуваша маймуни, които сж надарени съ говоръ, макаръ и не така свършенъ, както у човѣка. Пъкъ и възможно бѣше да има по свѣта нѣгдѣ такива екземпляри. Отъ друга страна за D-r Nebeling бѣше твърдѣ вѣроятно, че човѣцитъ въ своята натура биха показвали повече маймунство, ако не бѣше културата, която задушаваша това маймунство още въ неговото зачатие.

Резолтатитъ отъ введената въ всички училища гимнастика усиляше още повече мнѣнието на D-r Nebeling, защото още малко оставаше на човѣка, споредъ него, да почне да скача и се катери като маймуната.

Колко пѣти на хората на науката дохаждатъ чудни идеи? Често пѣти тѣ търсятъ свѣтлина въ тмнината и това толкова настойчиво и увѣрено, че да се нарѣче капризъ е малко.

D-r Nebeling имаше въ главата си, или по добръ, както хората казватъ, заключена въ сърдцето си такава идея; той лѣгаше съ нея и ставаше съ нея. Тѣкмо тая мисълъ се

въртеше въ главата му, когато слугата му Jochannes расѣревоженъ влезе въ стаята. Понеже знаеше, че господаря му не обича да бжде обезпокояванъ, той застана отдалеченъ и не се рѣшаваше да заговори. Доктора го погледна. Неспокоествието така играеше по подвижното лице на слугата, че Nebeling бързо попита:

„Що има, Jochannes?“

„Една история, г-нъ докторе“.

„Но, говори!“

„Трѣбваше да отида да крия цигари и изведнѣжъ... по улицата...“

„Да не приближава буря, че ти толкова си уплашенъ? Небето е толкова чисто!“

„По страшно отъ буря, г-нъ докторе“.

„Но, що има, говори страхливо!“

„Моля, г-нъ докторе,—едно халиво животно, което насмалко щеше да откъсне ухото на търговеца, който отъ любопитство обича на всѣкъждѣ да си пжха носа.“

„Jochannes, бжди по ясенъ.“

„Най голѣмата маймуна отъ менежерията избѣгала — никой не знае кждѣ е! Азъ не смѣя да излѣза отъ кжщи навънъ.“

„Избѣгала? Това е лошо! Азъ тѣкмо днесъ искахъ да я видя, за-

щото професоръ Schnitzel ми казваше, че тази маймуна била нѣщо особено. Дано само пакъ я намѣрятъ!“

„Да даде Богъ!“ въздѣхна Jochannes и направи една съчувсвителна гримаса къмъ небето.

Въ тази минута се повзвни на пжтнитъ врата. Jochannes се разтрѣпера.

„Звъни нѣкой, Jochannes“.

„Да, г-нъ докторе, — азъ зарѣзихъ вратата“.

„Отвори веднага... заекъ слуга!“

Jochannes се спуствна на долу по стѣлбитъ.

„Кой е вънъ?“

„При г-нъ доктора“.

Успокоенъ Jochannes отвори. Една като мумия уиита фигура стоеше прѣдъ него. Тя тѣкмо шо бѣше слѣзла отъ наемната кола, която още стоеше прѣдъ кжщата. Единъ наеменъ слуга стоеше задъ тая персона.

„Господинътъ желае да говори на г-на доктора“, каза наемния слуга, който, като стана явно, служеше за прѣводчикъ.

„Моля, заповѣдайтъ горѣ!“

Чужденеца се покачи по стѣлбитъ съ особена лекостъ и бързина, която не малко очуди Jochannes.

ра е публикувалъ 13 свѣта, съ които японката-майка се обръща къмъ своята дъщеря въ надвечерието на омжжването ѝ. 1. Щомъ ставешъ законна жена—ти тогава не ми си дъщеря; тогава ти безусловно трѣбва да се подчинявашъ на родителитѣ на своя мжжъ. 2. Слѣдъ омжжването твоя господинъ ще бже твоя мжжъ. Бжди смирена и вѣжлива. Слѣдъ подчиняване на своя мжжъ е най-големата добродѣтел на жената. 3. Бжди всѣкога любезна съ роднинитѣ на своя мжжъ. 4. Не бжди ревнива, защото ревността ще отблъсне отъ сърцето ти твоя мжжъ. 5. Даже ако мжжъ ти е неправилен, не излизай изъ себе си. Бжди търпелива и говори съ него само тогава когато е спокоенъ. 6. Не говори излишно. Не злослови. Никога не лъжи. 7. Ставай рано, лѣгай късно, не спи слѣдъ обѣдъ. Пий малко вино и не се събирай съ тѣлпата до 50 години. 8. Никога не искай да ти гадаятъ или прѣдсказватъ бъдещето. 9. Бжди добра домакинка, бжди пестелива. 10. Не се запознавай съ млади хора. 11. Не носи бѣлъ тоалетъ, бжди всѣкога акуратна. 12. Не се гордѣй съ положението и състоянието на своя мжжъ. 13. Старай се всѣкога да се обръщашъ добръ съ слугитѣ.

ИЗЪ МИСЛИ И ИЗРЪЧЕНИЯ.

Угризеното на съвѣстѣта е болка, която показва, че има у насъ нѣкакво разстройство; то ни служи, като физическа болка, за запознание на живота. Ламене.

Защо се скривашъ и избѣгвашъ хората? Ако твоитѣ дѣла сж честни нека цѣлъ свѣтъ ги знае; а ако сж порочни, защо ти е никой да не ги знае, когато ти ги знаешъ. Сенека.

Какъвто и срамъ да сме заслужили, винаги сме властни да възстановимъ своята репутация. Ла Рошфуко.

Трѣбва да се червимъ да напра-

вимъ грѣшки, а не и да ги поправяме. Ж. Ж. Русо.

Грѣшката се удвоява, ако отъ нея нѣмаме срамъ. П. Сирусъ.

КНИЖНИЦА.

Получи се въ редакцията ни: **Младенка библиотека** № 1, година II за м. септември съ съдържание:

Съдържание на I кн.

I. Три години срѣдъ людояди. II. Какъ се отгледва слонче. III. Що е електрика. IV. Свършекъ на Руско-японската война.

Фин. Приставъ при Свищов. Фин. управл. по Испълнит. дѣла на държ. сѣкровище.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1201

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ вѣстникъ Ратникъ т. е. 20/X ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Венка Алексеева отъ Свищовъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 29 лева 47 ст по изпълнителния листъ № 2324, издаденъ отъ Свищов. Град. Мировий. Сѣдия, а именно:

1) Къща въ гр. Свищовъ въ харизанска частъ при сѣседи Ан. Бакотовъ Христо Мечката и пжтъ оц. за 300 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5% продащата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който

то е надалъ най-големъ цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и наддаватъ.

Свищовъ 15 IX 1905 год.

Доп. Фин. Прист. Т. Спасовъ

Финан. Приставъ при Свищов
Финансово управление по испъл. дѣла на държав. сѣкровище.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1202

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. «Ратникъ» т. е. 20 октомври н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Григоръ Бяновъ отъ градъ Свищовъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 107 л. 90 ст. по изпълнителния листъ № 2328 издаденъ отъ Свищов. град. миров. сѣдия, а именно:

1) 1/2 отъ 1 лозе находяще се въ мѣстността «Бѣляновецъ» при сѣседи Димитръ Боромлиевъ Тодоръ Ив. Пантѣлевъ и Димитръ Г. Ваворовъ състояще се отъ 3 д. оц. за 100 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5% продащата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е надалъ най-големъ цѣна.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

Свищовъ, 15 септември 1905 г.

Доп. Финан. приставъ Т. Спасовъ

Фин. Приставъ при Свищов. Финан. Управл. по изпълнит. дѣла на Държавното сѣкровище

ОБЯВЛЕНИЕ № 1204

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. «Ратникъ», т. е. на 20 октомвр. т. г., ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Иванъ Минчевъ отъ Свищовъ за погашение дългътъ му къмъ хазната на сума 102 л. 20 ст. по изпълнителния листъ № 2384, издаденъ отъ Свищов. Градский Мировий Сѣдия, а именно:

1) къща въ гр. Свищовъ ул. Калентирска при, сѣседи Ст. Поповъ Николай П. Мешковъ и удѣла оц. за 200 лева.

Имотътъ е собственъ на дължника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5% продащата се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е надалъ най-големъ цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

г. Свищовъ 15 септемвр. 1905 г.
Доп. Финан. Приставъ: Т. Спасовъ

Свищовски Финансовъ Приставъ по изпълнит. Дѣла на Дър. сѣкровище.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1027

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. «Ратникъ» т. е. на 20 Октомври т. г., ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ

пнес, понеже стѣпалата на стѣлбитѣ бѣха тъй високи че той често думаше какво тѣзи стѣлби не сж направени за хора, а за животни. Господинътъ почти хвърчеше по стѣлбата на горѣ, въпрѣки дългата до края на краката му дрѣха. Главата и лицето му бѣха покрити отъ качулката на сжщата дрѣха.

„Куриозенъ господинъ!“ мислеше Jochanns и отвори вратата на прѣдната стая. Докато той се обърне и затвори слѣдъ себе си вратата, чужденеца бѣше си снѣлъ качулката и връхната дрѣха. Когато Jochannes се обърна, нададе страшенъ викъ и въ слѣдующия мигъ се намѣри отвънъ вратата.

D-r Nebeling чу викътъ на своя слуга: „Това бѣше викъ, като че ли нѣкой го души!“ Прѣди Nebeling да успѣе да помисли какво трѣбва да прави, вратата се отвори и стѣдинъ само скокътъ една голѣма маймуна се намѣри въ средата на стаята. Животното приличаше на го-рила, но както D-r Nebeling забѣлѣза, не бѣше сжщинска горѣла.

„Това е било значи голѣмата маймуна отъ менажерията! Горкия Jochannes е билъ правъ!... Но какъ е влѣзло тукъ животното?“

Колкото и да бѣше интересенъ

този прѣдмѣтъ за естествоизпитателя докторъ, той не можа да се въздържи да си помисли, да се оттегли къмъ оная страна на стаята, гдѣто имаше врата за една съседна стая, която можеше да му послужи, въ случай че неочаквания гостъ стане по нѣкакъвъ начинъ неприятенъ.

D-r Nebeling се повдигна отъ креслото, дръпна се прѣдпазливо на страна, безъ да изпуснѣ посѣтителя отъ очитѣ си.

Изглеждаше че гостенина слѣди всѣко движение и всѣка мина на доктора, да, може да се каже, че майmunата отгатаваше всички намѣрения на естествоизпитателя, понеже този вѣрваше, че видя на муцината на животното една легка усмивка, която доведе доктора пакъ на неговата любима тема.

„Това е твърдѣ интересно“ си промърмори докторъ слѣдъ това наблюдение. Майmunата обаче стана веднага сериозна и загледа животински — тѣпо къмъ него. Тогава, за понататѣшно очудване на естествоизпитателя, му направи та кѣвъ приличенъ и грациозенъ поклонъ, че човѣкъ би повѣрвалъ, какъ тази маймуна се е движѣла въ прилично общество, щомъ като мо-

же да подражава такива поклони.

Неволно D-r Nebeling отговори на поклонъ съ едно движение на ръката, което веднага прѣкъсна, щомъ като си спомни че има прѣдъ себе си маймуна.

Въ слѣдующия моментъ стоеше животното на чотиритѣхъ си члена и направи нѣколко необикновено високи скокове, каквито само една маймуна може да направи. Послѣ извѣднѣжъ животното се успокои и почна внимателно да пощи кожата си по такъвъ наивенъ начинъ, че Nebeling се развесели и високо засмя.

Майmunата като че ли се докачи, понеже бързо погледна доктора остро и изпусна единъ викъ, отъ който се подразбираше че животното има подозрителни мисли.

D-r Nebeling се приготви да намѣри убѣжище въ съседната стая. Разположението на майmunата веднага се промени; тя съ единъ само скокътъ улови висящата халка за люление въ гимнастическото отдѣление на залата, качи се съ маймунска подвижност по въжетото чакъ до тавана, гдѣто като се задържа само съ една ръка и си простря на страна краката, почна насамъ нататѣкъ да се люлѣ.

„Това никой гимнастикъ не може да направи“ каза за себе си D-r Nebeling.

Но майmunата не го остави по дълго врѣме да се чуди, понеже изведнѣжъ слезна до стѣлбата, която се опираше до библиотечната стѣна. Тамъ животното седна; взе една книга отъ библиотеката; почна да разгрѣща листоветѣ ѝ много смѣшно; послѣ седна върху книгата и почна да исказва високо радостта си затова. Веднага слѣдъ това заистегля втора, третя, десета книга отъ различни мѣста и като че ли твърдѣ яросана искаше да згризе коричкитѣ на едната книга.

„Хей!“ извика D-r Nebeling въ отчаяние „Пстъ...! Штъ...! Пстъ...!“

Сега пакъ майmunата захвърли всичкитѣ извадени книги въ средата на стаята. D-r Nebeling се намърши твърдѣ недоволенъ.

Майmunата, която не го изпусна отъ очитѣ си, като че разбра всичко, слѣзе бързо отъ стѣлбата на земята и съ глава и ръцѣ на долу събра полѣка книгитѣ, подскочи съ тѣхъ наедно на стѣлбата отгорѣ и постави всѣка книга на нейното предишно мѣсто.

„Такава точностъ! Такъвъ разсѣдѣкъ!“ извика D-r Nebeling.

имотъ, принадлежащ на Стоянъ Ц. Кочевъ отъ гр. Свищовъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 107 лева 01ст., по изпълнителния листъ № 2356 издаденъ отъ Свищов. Градс. Миров. Сждия а именно:

1) 1/3 частъ отъ 1 кжца въ гр. Свищовъ съ дворъ 35 к. м при сжсѣди: Гергина Кара Станевъ Петръ Бадевъ и пжтъ оц. за 150 лв.

Имота е собственъ на длъжника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждението се яви нѣкой и наддаде 5% продаята се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитѣ да купятъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

г. Свищовъ 15 септември 1905 г.
Доп. Финан. Приставъ: Т. Спасовъ

Финансовъ Приставъ при Свищов. Финан. Управление по изпълн дѣла на Държав съкровище

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1205

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. „Ратникъ“ т. е. на 20 Октомвр. н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащ на Джелилъ Велюолу отъ Свищовъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 144 лева 38 ст. по изпълнителния листъ № 2342 издаденъ отъ Свищов. Гр. Мир. Сждия а именно:

1) Кжца съ дворъ 1 д. въ гр. Свищовъ при сжсѣди: Ахмедъ Ха-

лачовъ Хибишъ Мехмедовъ и пжтъ оц. за 250 лв.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ никому

Продажбата ще се извърши по правилата изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъжданието се яви нѣкой и наддаде 5% продаята се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день часътъ до 5 послѣ пладнѣ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ 15 септември 1905 г.
Доп. Финан. Приставъ: Т. Спасовъ

Финансовъ Приставъ при Свищов. Финанс. Управление Изпълнит. Дѣла на Дър. съкровище

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1206

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. „Ратникъ“ т. е. 20 Октомвр. н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащ на Ангелъ Паскалевъ отъ гр. Свищовъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 66 лева 50 ст. по изпълнителния листъ № 2352 издаденъ отъ Свищов. гр. Мир. Сждия, именно:

1) Кжца съ дворъ 46 к. м. въ гр. Свищовъ при сжсѣди: Петръ Пасколевъ Колю Хр. Джавката Митана Ашева и пжтъ оц. за 150 л.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа

отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5% продаята се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и наддаватъ.

гр. Свищовъ 15 септемвр. 1905 г.
Доп. Фин. Приставъ: Т. Спасовъ

Фин. Приставъ при Свищов. Фин. Управл. по Изпълнит. дѣла на Дър. съкровище

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1209

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-и день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. „Ратникъ“, т. е. на 20 октомв. т. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащ на Иванъ Н. Ивановъ отъ гр. Свищовъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 118 лева 33 ст. по изпълнителния листъ № издаденъ отъ Свищ. Градс. Миров. Сждия а именно:

1) Кжца въ гр. Свищовъ ул. 19 Февруарий отъ 600 кв. м. дворно мѣсто при сжсѣди: Маргиола Алексеева, Петръ Макавѣевъ и Костадинъ Кожухаровъ и пжтъ оцѣн. за 400 л.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продаята се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изменуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ, и да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ 15 септемвр. 1905 год.
Доп. Финан. Приставъ: Т. Спасовъ

Фин. Приставъ при Свищов. Фин. Управление по изпълнителни дѣла на Държ. Съкровище

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1208

Явявамъ на интересующитѣ се, че на 31-й день отъ еднократното публикуване настоящето въ в. „Ратникъ“ т. е. на 20 Октомври н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащ на Аише Реджебова отъ Свищовъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 67 л. 79 ст. по изпълнителния листъ № 2340, издаденъ отъ Свищов. Град. Мировий Сждия а именно:

1) Кжца въ гр. Свищовъ улица „Страшимирска“ съ дворъ 500 кв. м. при сжсѣди: Джевишъ Мехмедъ Кара Османъ и пжтъ оцѣн. за 150 л.

Имотътъ е собственъ на длъжника и не е заложенъ никому.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5% продаята се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присъственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голяма цѣна.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ, 15 септемвр. 1905 г.
Доп. Фин. Приставъ: Т. Спасовъ

При това бързо промѣнливото разположение на маймуната взе сега новъ колоритъ.

Като побѣсняло скачаше животното отъ единъ прѣдмѣтъ на други, отъ стълбата на масата, отъ нея на сандѣка, отъ него на земята, отъ тукъ пакъ на нѣщо друго, като при това прѣскачаше голѣмо пространство, безъ да допре или закачи нѣкой отъ прѣдмѣтитѣ, които срѣщаше. D-r Nebeling, който мислеше да види много свои скъпоценности да хвърчатъ въ дивъ хаосъ изъ въздуха и изпочупени на парчета, биде благодаренъ отъ чудната наклоностъ на животното да пази прѣдмѣтитѣ, че една сърдечна въздишка на облѣкчение излезе отъ неговитѣ гърди, като видя това.

Сега пакъ животното застоя на своитѣ прѣдни членове и се разходи по стаята нѣколко пжти; послѣ се сви като топка и се търкаляше пакъ по сжсия начинъ по стаята.

На край животното се поуспокои, обърна си главата назадъ, почеса се съ ржка по гърба, а въ слѣдующия мигъ незабѣлѣзано се намѣри съ двата прѣдни члена на плѣщитѣ на D-r Nebeling!!...

гкото скачание на маймуната той едва биде разтърсенъ, но отъ неочакваната ентоация него го обхваща такъвъ страхъ, че той високо извика за помощъ. Въ това врѣме спусна се отъ съсѣдната врата единъ младъ хубавъ мъжъ, а слѣдъ него едно мило момиче.

Младиятъ мъжъ, учителъ по пиано на момичето, което бѣше дѣщеря на доктора, чу, когато идѣше на урокъ, за избѣгването на маймуната отъ менажерията и позна по викътъ на доктора фаталната ситуация. Той накара момичето да влѣзе въ друга стая, помисли какво да прави и влѣзе при доктора.

„Да бждемъ спокойни, Herr Lindenau“, каза D-r Nebeling тихо на младия мъжъ, „Тя навѣрно пакъ ще си отиде“. Обаче маймуната, която още се люлѣеше на плѣщитѣ на доктора, издаде такъвъ крѣсливъ—пискливъ викъ, отъ който се разбираше, че животното е раздразнено и страшно ядосано.

Nebeling поблѣдня. Lindenau обаче взе бързо рѣшение.

„Постойте още малко спокойни“ му пошепна той. „Азъ ще се промъкна наоколо и ще хвана съ двѣтъ ржцѣ скота изотзати“.

beling „Тя срамно ще Ви изцапа“.

„И така да бжде, азъ искамъ въ всѣки случай да ви освободя!“

Тѣкмо младия човѣкъ се намери да изпълни планътъ си, маймуната скочи отъ плѣщитѣ на доктора и силно се изсмя. То бѣше човешки смѣхъ.—

„Това е човѣкъ“ каза младия мъжъ очуденъ.

„Той само прилича на човѣкъ!“ отиврна D-r Nebeling, върху лицето на когото блѣсна лжчъ отъ неизказана радостъ.

Маймуната при това сѣдна въ едно крѣсло и заговори ясно: „Nun, Monsieur Directeur,“ показахъ Ви моето изкуство, желаете ли да ме ангажирате, ако да, да направимъ контрактъ.

„Кой сте Вий г-не?“ попита Lindenau, който пръвъ дойде на себе си.

„Името ми е Bonprix, артистъ отъ Парижъ, съмъ дошелъ да се прѣдстави au Directeur du théâtre“.

„О, Вий търситѣ директора на театръ?“ каза Lindenau „тогава сте въ грешка, този директоръ е директоръ на музея. Вашия директоръ живѣе единъ етажъ по високо“.

„Excusez Messieurs!“ каза въѣжливо присторената маймуна и искаше да се отдалечи.

Веднага се спусна Johannes съ весело лице въ стаята: „Тѣ пакъ я намѣрили — маймуната“ извика той доволно, но когато виде г-нъ Bonprix, искаше да избѣга отъ страхъ.

Тримата останали г-да се изсмяха въ хоръ. **

Четире седмици по късно фокусника Bonprix въ Парижъ получи слѣдующето писмо.

Уважаемый Господине, На Васъ благодаря за паститѣ си. Слѣдъ случката въ D-r Nebeling на която бѣхте свидѣтель, съгласно се г-нъ директора да ми ладе ржката на дѣщеря си. Слѣдъ три мѣсеца отъ двѣстъ ще бжде свадбата ни, за която приятелски ви поканва. Lindenau, пиянистъ

Въ денътъ на свадбата се яви мѣжду гоститѣ една маймуна. Тѣ бѣше Monsieur Bonprix. То се държеше така дорбѣ, че скорѣ ника дама не се двуумѣше да танцува съ него.

Научното заблуждение на D-r Nebeling което Lindenau въ врѣмето узна, остана, спорѣдъ казано бѣше обфигиранъ на доктора тайно